

EPOCA FIERULUI 1200 Î. HR. - 106 D. HR.

PRIMA VÂRSTĂ A FIERULUI (HALLSTATT),

1200 - 450/300 Î. HR.

A DOUA ETAPĂ A FIERULUI (LA TENÉNE),

450/300 Î. HR. - 106 D. HR.

EPOCA ROMANĂ 106 - 300

În partea de nord-vest a cartierului Slobozia, se găsește o așezare din prima perioadă a epocii fierului. Aici s-au descoperit: o necropolă de incinerare, material ceramic, obiecte de metal (cuțite din fier, cu lama ușor curbată sau cu lama mult curbată).

În imediata vecinătate a confluenței Oituzului cu Trotușul, s-au descoperit așezări arheologice din a doua perioadă a epocii fierului - perioada La Tène. (Prima perioadă a epocii fierului a fost denumită după numele localității Hallstatt din Austria, unde a fost descoperită și cercetată o vastă necropolă - 1270 de morminte - cu numeroase obiecte din bronz și fier caracteristice epocii. A doua perioadă a fierului este numită convențional după localitatea La Tène, de pe malul lacului Neuchatel din Elveția, unde a fost descoperită o așezare caracteristică acestei perioade).

La punctul „Strâmba” s-au identificat resturile unei așezări din latenule geto-dacic. S-au descoperit fragmentele ceramice de tradiție geto-dacică, care au culoare cărămizie, decorate cu brâu alb, lucrate de mână și o altă categorie de ceramică, de culoare cenușie, din pastă fină, lucrată la roată.

La Viișoara de găsește o așezare din perioada geto-dacică, situată pe malul stâng al pârâului Văratice. Au putut fi observate fragmente de ceramică, rășnițe, urmele a trei bordeie. Tot aici s-au găsit monede antice grecești ale orașelor Dyrrhachium și Apollonia. (Apollonia - oraș grecesc la Marea Neagră, pe țărmul de sud al actualului golf Burgas, întemeiat la începutul secolului VI î. Hr; Dyrrhachium - colonie grecească de pe țărmul de est al Mării Adriatice, întemeiată probabil în anul 627 î. Hr.)

Aceste tezaure constituie o dovadă a legăturilor de schimb cu orașele grecești din Dobrogea, în această perioadă. Ele dovedesc circulația mărfurilor grecești spre Transilvania, pe drumul din sudul Moldovei, care de la Bărboși, ducea pe valea Siretului în sus, iar de la Poiana urca pe valea Trotușului până la pasul Oituz, de unde trecea în Transilvania. În perioada romană, acest drum denumit „Via Angusta” era străjuit de cele două castre de la Brețcu (Covasna) și Poiana Nicorești (Galați).

Ptolemeu, (cca 90 - 168), astronom și geograf grec, în lucrarea sa „Geographia” dă un catalog cu 44 de nume de localități dacice - dave, printre care, la răsărit de Carpați: Petrodava, Piroboridava, Utidava.

Arheologul Nicolae Gastar identifică Utidava cu cetățuia Titelca - Tisești, iar istoricul Constantin C. Giurescu (1901 - 1977) o localizează tot pe valea râului Trotuș, însă ceva mai la sud de Târgu Ocna, la confluența Oituzului cu Trotușul (această confluență are loc în dreptul orașului Onești).

Monede romane au fost descoperite la punctul numit „Siliște” din comuna Gura Văii, în urma săpăturilor arheologice din vara anului 1962. A fost descoperit un vas de lut cu 16 monezi din argint (denari), emisiuni ale lui Marc Antonius, Vitellius și Vespasianus.

În toamna anului 1978, în locuința săteanului Petrică P. Iftinca din satul Buciumi, a fost descoperită o rășniță foarte veche din tuf vulcanic, o rășniță dacică

din perioada cuprinsă între secolele I î. Hr. și IV d. Hr.

În toamna anului 105, armatele romane atacă fortificațiile lui Decebal din masivul Orăștiei, înaintând din trei părți, prin Banat, pe valea Oituzului dinspre Moldova și pe valea Oltului.

Cu toate că în secolele II și III, Dacia era în stăpânire romană, teritoriul actualului municipiu Onești se afla în afara provinciei romane, dar era sub influența acesteia.